

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 1 (263), січень 2024

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Як отримати вічне життя?

10 ознак того, що
ви є світським
віруючим

стор. 2

Тенденції
переслідувань
у 2024 році

стор. 2-3

10 фактів про
наш мозок

стор. 4

Поліна СЕМЧИШИН:
«Я народила сина
у в'язниці»

стор. 6

Значення молитви
в житті Мойсея

стор. 7

БІБЛІЯ ВІДКРИВАЄ шлях до вічного життя. Перш за все, нам слід визнати, що ми згрішили проти Бога: «адже всі згрішили й позбавлені Божої слави» (Римлян 3:23). Усі ми чинили речі, неприємні Богові, за що заслуговуємо покарання. Оскільки всі наші гріхи, по суті, направлені проти вічного Бога, то і покарання має бути вічним. «Бо заплата за гріх — смерть, а Божий дар благодаті — вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім» (Римлян 6:23).

Тим не менше, Ісус Христос — безгрішний (1 Петра 2:22), вічний Син Бога — став людиною (Івана 1:1,14) і помер, щоб заплатити за наше покарання. «Але Бог виявляє свою любов до нас тим, що Христос за нас помер, коли ми були ще грішниками» (Римлян 5:8). Ісус Христос помер на хресті (Івана 19:31-42), понісши покарання, якого заслуговуємо ми (2 Коринтян 5:21). Через три дні Він воскрес із мертвих (1 Коринтян 15:1-4), довівши Свою перемогу над гріхом і смертю. «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Який зі Свого великого милосердя через воскресіння з мертвих Ісуса Христа відродив нас до живої надії» (1 Петра 1:3).

Нам потрібно вірою відвернутися від нашого гріха і прийти до Христа за спа-

сінням (Дії 3:19). Якщо ми повіримо в Нього, знаючи, що Його смерть на хресті була платою за наші гріхи, то отримаємо прощення і вічне життя на Небесах. «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). «Якщо визнаєш своїми устами Господа Ісуса й повіриш у своєму серці, що Бог підняв Його з мертвих, то спасешся» (Римлян 10:9). Лише віра у звершений Христом подвиг на хресті є єдиним шляхом до вічного життя! «Адже ви спасенні благодаттю через віру, і це не від вас, це Божий дар, не від справ, щоб ніхто не хвалився» (Ефесян 2:8-9).

Якщо ви хочете прийняти Ісуса Христа як свого Спасителя, помоліться такою молитвою. Пам'ятайте, промовляння цієї молитви, або будь-якої іншої, не спасає вас. Лише віра у Христа може врятувати вас від гріха. Ця молитва — просто спосіб висловити Богові вашу віру в Нього і подякувати Йому за надання вам спасіння. «Боже, я знаю, що згрішив проти Тебе і заслуговую покарання. Але Ісус Христос поніс покарання, яке заслуговую я, щоб через віру у Нього я міг бути прощений. Я відвертаюся від мого гріха і вірю, що Ти — моє спасіння. Дякую за Твою чудову милість і прощення — дар вічного життя! Амінь!»

Суспільний гріх: що робити мені, коли грішать мій народ

Після нападу Росії на Україну ми зіштовхнулися з різним спектром емоцій по відношенню до росіян: від презирства до ненависті, від спроб зберегти любов до родичів до намагань добитися від знайомих росіян відповідальності за дії російського суспільства та керівництва.

Хоча емоції українців цілком зрозумілі, все ж, люди схильні добре бачити проблеми у сусідів, тоді як власні проблеми здаються набагато меншими, ба навіть неіснуючими.

Чи може окрема людина відповідати за те, що чинить її громада і народ? І що робити, якщо народ грішить? Давайте розбиратися.

1. Суспільний гріх існує

«І спроневірилися Ізраїлеві сини в залятому, Ахан, син Кармія, сина Завдієвого, сина Зерахового, Юдиного племені, узяв із залятого. І запалився Господній гнів на Ізраїлевих синів» (Книга Ісуса Навина 7:1)

Ізраїльське військо потерпіло поразку і втратило 36 воїнів. Чому? На це дається відповідь вже на самому початку цієї історії: Ахан взяв із залятого, порушив поставлене Богом правило знищити все у Аїї, місті, яке Бог прирік на повне руйнування. Одна людина порушила Божу заповідь, 36 людей померло у битві, весь народ поніс ганьбу і поразку. Коли все з'ясувалося, камінням побити не лише винуватця Ахана, але і його сім'ю.

Суспільний гріх існує: за переступ навіть однієї людини відповідальність

може лягти на набагато більшу кількість людей, які, ніби то, і не були залучені до цього гріха. Дивлячись на цю історію, справедливим буде зробити екстраполяцію: за гріхи певної групи може так чи інакше постраждати і весь народ.

Власне, цю тезу нам, українцям, доводити не треба: ми з відчуттям справедливості у серці спостерігаємо за тим, як весь російський народ несе на собі наслідки гріховних дій своєї влади і армії. Ми впевнено кажемо: «Відповідальність несе все суспільство».

2. Суспільний гріх має наслідком покарання

«Щоб спала на вас уся праведна кров, що пролита була на землі, від крові Авеля праведного, аж до крові Захарія, Варахіїного сина, що ви замордували його між храмом і жертівником! Поправді кажу вам: Оце все спаде на рід цей!» (Євангеліє від Матвія 23:35-37)

Ісус говорить про провину, яка падає на покоління Його сучасників за гріхи їхніх предків. Вбивства праведників і пророків було не просто випадковостями.

Ізраїльський народ протягом сотень років віддавав перевагу своїм

ідолам і пристрастям, тоді як праведні люди були живим свідченням гріха ізраїльтян і нагадуванням про існування Закону Божого. Вони свідомо вбивали пророків і Божих людей, аби жити своїм життям. Це була прийнятна і заохочувана соціумом поведінка.

Як сказав теолог Грегорі Баум: «Особистий гріх — це вільний вибір. Суспільний гріх — це колективна сліпотата».

І за цей гріх вони розплачувалися протягом всієї історії Ізраїля та Юдеї. Але за цей же гріх своїх дідів-прадів остаточно довелося розплатитися і сучасникам Ісуса. Гріх проти Бога і Його людей не був забутий Богом, покарання відбулося.

3. Суспільний гріх вимагає дієвого покаяння

«А ще я говорив і молився, та ісповідував гріх свій та народу мого Ізраїля, і клав свою молитву перед лице Господа, мого Бога, за святу гору мого Бога...» (Книга пророка Даниїла 9:20)

Пророк Даниїл каявся не за власний гріх, а за гріхи своїх предків. Він називав гріхи своїми іменами, визнавав ідолопоклонство і прагнення народу жити власною волею всупереч Божій. Він не перекладав відповідальність ані за гріх, ані за понесене покарання на інших людей. Даниїл відчував себе частиною свого народу, а отже і усвідомлював свій обов'язок перед Богом сповідувати цей гріх. Отже, з любові до свого народу мав сміливість просити у Бога прощення і милості.

В історії Візантії при значних бідах нормою було всенародне покаяння. Наприклад, всенародний піст і покаяння при набігові печенігів в 11 столітті очолював сам імператор Костянтин X. І Бог урятував Візантію!

Однак, одних лише молитов недостатньо. Бог Сам сказав Своему народу через пророка Ісаю, що покаяння призводить до зміни поведінки:

«Умийтесь, очистьте себе! Відкиньте зло ваших учинків із-перед очей Моїх, перестаньте чинити лихе! Навчіться чинити добро, правосуддя жадайте, карайте грабіжника, дайте суд сироті, за вдову заступайтесь!» (Книга пророка Ісаї 1:16-17)

Закінчення на стор. 4

10 ознак того, що ви є світським віруючим

Звершуючи служіння у церкві з 1981 року, моїм завданням було спостерігати за життям тисяч віруючих. В результаті цього, я прийшов до висновку, що є віруючі, які вважають себе такими, але в цей же час поділяють світські цінності. Однак ці світські віруючі трохи відрізняються від поняття «тілесний християнин», яке передбачає явні гріхи плоті та емоцій (1 Коринтянам 3:1-4). Із цих двох типів, світський християнин, як і «світське християнство» (поняття, до речі, суперечливе, і тому часто вживається неправильно), є більш тонким поняттям, тому що така людина «прикрашена» духовністю і зовнішнім спокоєм, але його фундамент ґрунтується на світських цінностях.

Нижче наведено 10 ознак світського християнина:

1. Ви приймаєте важливі рішення, не пізнавши волю Бога.

Багато віруючих людей — атеїсти на практиці, тому що приймають важливі рішення, такі як одруження, переїзд на нове місце, зміна роботи або церкви, не запитавши Господа, не порадившись зі служителями і не звернувшись до Писання.

2. Вас більше турбує думка інших, ніж Бога.

У наш вік «селфі» зовнішність, статус і популярність серед друзів часом мають більше значення, ніж розуміння страху Господнього, який є початком мудрості (Пр. 9:10).

Якщо ми більше занепокоєні тим, що люди думають про нас, чим слідуванням Божими шляхами, ми світські.

3. Ви ведені грошима, а не Духом Святим.

Щоразу, коли ви ставите гроші вище Бога, ви чините по-світськи. Тому чимало так званих віруючих багато працюють; після цього у них зазвичай не вистачає часу на свою церковну спільноту. Ісус сказав: «Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, а все це вам дасться» (Матв. 6:33).

4. Ви відвідуєте церковні служіння переважно для спілкування.

Основна мета відвідування служіння для світського християнина — це зустріч із друзями, тоді як біблійні послідовники Христа ставлять за мету зустрітися з Господом у контексті спілкування з іншими віруючими, з'єднатися у Причасті і почути, що Дух говорить Церкві.

5. Ви поділяєте цінності масової культури.

Світські християни сповідають світські цінності, коли справа доходить до знайомств, дошлюбного сексу, манери одягатися, музики, мови тощо. Це нагадує мені стару приказку: «Якщо це виглядає як качка і крикає як качка, значить це і є качка».

Якщо всередині ви поділяєте систему цінностей цього світу, то у вас світський спосіб мислення, а не духовний.

6. Бог є лише частиною вашого життя.

Справжні послідовники Христа не роблять Бога просто частиною життя. Він і є їхнє життя! (Кол. 3:1-4).

7. Ваш спосіб життя не полягає у пошуку Бога.

Світські віруючі можуть промовляти короткі молитви тут і там, які, як правило, націлені для благословіння їх світського образу життя, але вони не шукають Божого обличчя в молитві з постійністю і не наповнюють себе Писанням.

8. Ваше життя не є свідченням Євангелія для інших.

Світські християни не беруть на себе тягар здобування інших людей для Христа.

Багато хто з них за останні 5-10 років не привів до Бога жодної людини! Причина у тому, що вони настільки зосереджені на цьому світі, що не мають відчуття вічності. На жаль, в багатьох випадках неспасенні родичі, друзі та співробітники не бачать різниці між такими віруючими і невіруючими.

9. Ви не зрощуєте учнів.

Сьогодні у Тілі Христовім є люди, які навернулися багато років назад, але які не зацікавлені у тому, щоб зростити хоча б одного учня. Якщо нині ви не навчаєте когось і не допомагаєте йому ставати зрілим у Христі, то ви свідомо не підкоряєтесь великому дорученню, даному нам Ісусом (Матв. 28:19, 20). Навіть якщо ви маєте звання пастора або старшого служителя, це ще не означає, що ви зрощуєте учнів.

10. Ви не практикуєте біблійне управління фінансами.

Прикро, що чимало віруючих у Тілі Христа не вірять у те, що їх гроші належать Богу. Звідки мені це відомо? З тієї причини, що вони відділяють десятину і дають пожертви тільки тоді, коли їм це зручно. Вони живуть так, ніби самі відповідають за своє життя, гроші і благословення. Навіть ті, хто відділяє десятину, повинні розуміти, що Бог претендує на володіння 100% ваших грошей, а не тільки на 10%. Якщо ви витрачаєте гроші так, ніби вони ваші власні, то ви не практикуєте біблійне управління фінансами. Ви поводитесь як світський віруючий, а не як істинний християнин.

Джозеф Маттера

Пер. Вікторія Кобець для ieshua.org

Тенденції

Глобальна християнська допомога оголошує «Тенденції переслідувань, на які слід звернути увагу у 2024 році» — абсолютно новий список, який проливає світло на значущі приклади переслідувань християн сьогодні. Оскільки переслідувані віруючі по всьому світу продовжують терпіти жорстку протидію їхній вірі та зухвали нападки на релігійну свободу, цей список має на меті підвищити обізнаність серед Тіла Христового, наших обраних посадовців, представників преси та багатьох інших.

Список «Тенденції переслідувань», куратором якого є керівник відділу глобальної стратегії та досліджень GCR Рональд Бойд-Макміллан, складений на основі нещодавно оголошеної Бази даних насильницьких інцидентів — першої у своєму роді бази даних про напади на християн і віруючих по всьому світу, яка на цей час відстежує понад 6 000 випадків насильницьких переслідувань і продовжує їх підраховувати.

ТЕНДЕНЦІЇ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ, НА ЯКІ СЛІД ЗВЕРНУТИ УВАГУ У 2024 РОЦІ

1. Придушення за допомогою технологій

Китайський уряд домігся успіху в зниженні привабливості християнства в Китаї — фактично ізолювавши й розколовши церкву.

Згідно з нещодавнім звітом Pew Center, християнська меншина Китаю зараз становить лише 2-3% від загальної кількості населення. Китайський уряд розглядає релігію, включаючи християнство, як загрозу безпеці. Біблійні додатки й тисячі християнських веб-сайтів були заблоковані; в інтернеті в Китаї не можна знайти навіть жодного гімну. Завдяки складному нагляду, включаючи використання штучного інтелекту і технології розпізнавання обличчя, 135 мільйонів християн Китаю стикаються з небаченим раніше рівнем контролю.

Християнські школи та програми для неповнолітніх були заборонені. Китайські

християни іммігрують в інші країни. Церкви в містах тепер важко знайти. Церкви, що залишилися, стають неформальними й децентралізованими, щоб уникнути урядових репресій; наприклад, навіть домашні церкви розділилися на менші групи, щоб уникнути пильного ока уряду.

2. Насильницькі націоналістичні ідеології

В Індії індуїстський націоналістичний уряд продовжує розривати зв'язок індійської церкви зі світовою церквою.

Індуїстські екстремісти повернули собі владу у 2014 році за прем'єр-міністра Нарендри Моди. За два терміни 70-мільйонне християнське населення Індії стало свідком нормалізації ненависті, захоплення освіти та ЗМІ, а також знищення інституцій. Насильство проти християн в Індії значно зросло, особливо в північно-східному штаті Маніпур.

■ Новини

25.11.2023 на базі «Наша Оселя» відділ табірної служіння провели зустріч для відповідальних, координаторів та організаторів дитячих таборів нашої області. З словом благословення та підбадьорення звернувся єпископ Олександр Коток, Володимир Килюшик розповів про початки табірної служіння. Юра Ковальчук з Волині розповів як табір проводили після окупації, на Чернігівщині. Кожен з учасників надихали служити і доносити дітям цінності Євангелію. Співом служила група братів з с. Перетоки. Присутні мали гарний час для молитви та спілкування в дружній атмосфері.

Церква села Познань разом із Обласним Об'єднанням УЦХВЕ Рівненщини відправила 48 складометрів дров. Допомогу було доставлено в Херсонську область, села Високопілля та Архангельське. Слова вдячності людей, які отримали допомогу дивіться на ютуб каналі Об'єднання;

26.11.2023 в «Світанковій зорі» були обрані 5 дияконів: Рошук Федір, Прит Ігор, Назарук Сергій, Іванюк Андрій, Бабак Віктор. В зібранні взяв участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук;

26.11.2023 в церкві с. Колесники Гошанського району сьогодні обрали двох дияконів: Ковальчук Віталія і Шляховчук Павла. В зібранні взяли участь заступник єпископа Петро Музичук та старший пресвітер району Петро Шпак.

Районна молодіжна конференція відбулася в м.Сарни. Словом на тему «Будь зразком» служили єпископ Олександр Коток та завідувач управління молоді Віктор Давидюк.

Церква с. Селець Дубровецького р-ну відзначила 100-річчя. Урочисте зібрання відвідали чимало гостей, серед яких почесний єпископ Михайло Паночко, єпископ Олександр

Коток, народний депутат України Віктор М'ялик та інші;

02.12.2023 Відповідальний за місіонерський відділ Олександр Фінчук та старший пресвітер Сарненського району Михайло Маковецький, а також відповідальний за медіа відділ Олександр Геніш відвідали місіонерів в с. Ляхче, Любиковичі та Стрільськ. Приємно спостерігати з яким нетерпінням молоді місіонери чекають на приїзд старшого служителя, який є для них неначе батько. Сам Михайло Іванович, незважаючи на свій вік, все так же щиро і з великою ревністю дбає за місіонерську справу. Також старший служитель району відвідав навчання вчителів недільних шкіл, яке зараз триває на базі церкви с. Чемерне.

У Вараші відбулася звітна сестринська зустріч. Свідчення сестер, що задіяні в різних служіннях в помісній церкві надихнули один одного більше працювати, більше молитися, більше славити, більше свідчити людям про Христа! Девіз зустрічі: «І все, що тільки робите словом чи ділом, усе робіть у Ім'я Господа Ісуса, дякуючи через Нього Богові й Отцеві» (До колоссян 3:17);

03.12.2023 в домі молитви с. Карпилівка відбулося з'їзне молодіжне зібрання на тему «Ви світло для світу». В зібранні взяв участь завідувач управління молоді Віктор Давидюк;

10.12.2023 в церкві с. Дерев'яне Рівненського р-ну на пресвітерське служіння був обраний Червань Іван, а дияконом — Віталій Семенчук. В зібранні взяв участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук.

В церкві с. Острожець Млинівського району відбулося рукопокладення на пресвітерське служіння Юсенка Івана Петровича і на дияконське служіння Мудрика Юрія Івановича. В зібранні

взяли участь перший заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернушок, заступник Микола Свірчук;

12-13.12.2023 на базі місії «Добрий Самарянин» в Рівному відбулася нарада департаменту місій, в якій взяли участь зокрема старший єпископ УЦХВЕ Анатолій Козачок, єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, єпископ Микола Синюк, директор місії «Добрий Самарянин» Ростислав Боришневич та інші служителі;

15.12.2023 було доставлено дві фури із вантажем в Бериславський район, Херсонської області. У благодійній справі взяли участь церкви ХВЕ Зарічненщини. Церква с. Морочне заготовила дрова, інші церкви долучилися і взяли участь у зборі огородини, також церкви взяли на себе частину фінансових витрат. Подяка підприємцям, які вже не вперше надають транспорт на цю справу;

16.12.2023 відбулась зустріч служителів Вараського району із єпископом УЦХВЕ в Рівненській області Олександром Котком та почесним єпископом УЦХВЕ Михайлом Паночко. Старші браття ділились словами настанови. Також була дискусія за участю вищезгаданих служителів та регіонального пресвітера Степана Килюшика. На озвучені актуальні запитання, були отримані відповіді. Годинами пізніше відбулась конференція для молоді району, на якій словом настанови ділився Михайло Степанович. На заклик до молитви за освячення вишшла до переду велика кількість молодих людей. Після короткої настанови була звершена ревна молитва. Також був час для запитань, які турбували молодь. Для участі в обговоренні до Михайла Степановича доєдналися район-

ний керівник молоді Тарас Матерян, старший пресвітер району Секан Сергій;

17.12.2023 в церкві м. Радивилів відбулася сестринська конференція на тему «Хто Я». В зібранні взяли участь спікер Інна Алконова, відповідальна за сестринське служіння Жана Чернушок, Марія Мельник, Людмила Трофімчук. Заключну проповідь і молитву благословення звершив перший заступник єпископа Олександр Чернушок. На конференції було присутніх більше 100 сестер.

В церкві «Божого спасіння» м.Сарни відбулося з'їзне молодіжне зібрання. Наставами з Божого слова поділився заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич.

В церкві с. Довговоля Вараського р-ну відбулось урочисте зібрання, на яке з'їхались служителі церков, щоб благословити молодь, яка закінчила навчання вчителів недільних шкіл. Вручав сертифікат про закінчення навчання ректор РДСА Олександр Трофімчук. Завершив це зібрання старший пресвітер району Сергій Секан;

18.12.2023 відбулася зустріч Ради опікунів РДСА, на якій було заслухано звіт, озвучені певні плани на майбутнє. Духовна семінарія навіть в часи війни зуміла зорганізуватися для здійснення ефективної роботи, навчання студентів.

Церква села Познань, разом з Місією «Добрий Самарянин», відправили машину дров (близько 50 складометрів) на Херсонщину.

З перших днів війни церква ХВЕ с.Ясногірка служить різним категоріям співвітчизників, які постраждали внаслідок бойових дій. Особливий акцент робиться на підтримку воїнів ЗСУ, які захищають нашу країну на різних напрямках.

переслідувань у 2024 році: приклади переслідувань християн сьогодні

Уряд правлячої політичної партії БДП почав відмовляти благодійним та неурядовим організаціям (НУО) в отриманні ліцензій на отримання іноземних коштів відповідно до Закону про регулювання іноземних внесків. Понад 19 000 НУО втратили ліцензії — переважно християнські та мусульманські групи, — що призвело до припинення соціальної та освітньої роботи і фактично унеможливило надання допомоги індійській церкві з боку світової церкви.

3. Зростання ісламського екстремізму

У Сахельському регіоні Африки насильство продовжує зростати, оскільки ісламські повстанці ростуть як гриби й користуються тим, що держава стає все більш нестабільною.

Екстремізм в Африці неухильно зростає. Наприкінці 1990-х років кілька штатів на півночі Нігерії оголосили, що живуть за законами шаріату, нехтуючи конституцією. У 2002 році з'явилися бойові угруповання на кшталт «Боко Харам». Після розпаду Лівії у 2011 році близькохідні екстремісти та зброя потекли на південь до нестабільних африканських держав. Це спричинило ісламістський повстання, які витіснили християн з таких країн, як Малі, Буркіна-Фасо та Нігер.

4. Посилення пропаганди та дезінформації

Вибух контрольованих державою ЗМІ та технологій сприяє переслідуванням, поширюючи стару брехню новими способами.

Фото з архіву: боротьба з релігією у СРСР

Існує чотири типи брехні, які поширені в країнах, що виступають проти християнства. Перший включає в себе націоналістичну брехню, наприклад: «Ти не індіанець, якщо ти християнин». Інша — це сімейна брехня, яку часто можна почути в таких місцях, як Близький Схід, наприклад: «Ти зганьбиш своїх батьків-мусульман, якщо підеш за Христом». Кримінальна брехня часто зустрічається в таких місцях, як Пакистан, де віруючих неправдиво звинувачують у богохульстві: «Християни винні в жакливих злочинах». І, нарешті, є екстремістська брехня, наприклад, «християни жорстокі і злі, тому ми повинні вбити їх першими».

5. Збройне використання релігії

У всьому світі релігія все частіше використовується для виправдання насильства в ім'я Бога.

Прикладом такої тенденції переслідування є війна між Росією та Україною, де Російська Православна Церква використовується для виправдання конфлікту з релігійної точки зору.

Християни всього світу повинні усвідомити, як спотворюється релігійна ідентичність для благословення війни, і виступати за мир і правду.

6. Поширення організованої злочинності

У Центральній і Південній Америці наркокартелі та злочинні організації продовжують переслідувати відважних християнських лідерів, які відмовляються брати хабарі.

Насильство наркокартелів проти християн в Латинській Америці зростає, оскільки злочинні угруповання розширюють свою діяльність за межі кордонів. Репресії в Колумбії та Сальвадорі відправили картелі в сусідні країни,

такі як Венесуела, Перу та Еквадор, а також по всій Центральній Америці. Оскільки християнські пастори сміливо виступають проти безжалюдяного насильства картелів, вони все частіше стають їхніми мішенями.

7. Опір правозахисній діяльності

Уряди, які чинять переслідування, стають дедалі жорсткішими у відстоюванні інтересів переслідуваної церкви.

Зростаюча лояльність до режимів у Китаї, Ірані та Росії призводить до значного опору християнським адвокаційним зусиллям. Ці зусилля, спрямовані на розширення впливу і посилення нетерпимості до релігійних меншин, були підкріплені відчутним відступом Заходу від міжнародних справ, в тому числі виведенням США з Афганістану.

8. Зростання переслідувань християн

У 2014 році переслідування віруючих посилюються одночасно на всіх континентах і з тих пір продовжують різко зростати.

П'ять факторів в першу чергу сприяють цій тривожній тенденції. По-перше, джихадистські халіфати, громадянські війни та відродження авторитарних режимів у шітських і сунітських державах спускають Близький Схід, змушуючи релігійні меншини тікати. По-друге, ісламський екстремізм отримав ще один осередок в Африці на південь від Сахари, перетворивши цей регіон на найжорстокіший релігійний розлом у світі. По-третє, керівництво Китаю повернуло країну до клімату 1950-х років, коли християни розглядалися як підричники, здатні підняти антикомуністичну революцію. По-четверте, індістські екстремісти повернули владу в Індії в 2014 році на чолі зі своїм харизматичним лідером Нарендрою Моді. По-п'яте, в Латинській Америці спостерігається значне зростання корупції та насильства через те, що колишні партизанські рухи перетворилися на наркоторговців і увійшли до урядів.

9. Сійкість переслідуваної Церкви

Під тиском глобальна церква продовжує демонструвати дивовижну силу і зростання.

Один пастор в Ірані якось зауважив: «Християни можуть бути жертвами переслідувань, але Євангеліє — рідко». На підтвердження його слів, церква в Африці на південь від Сахари до 2050 року має подвоїтися до 1,1 мільярда, згідно з даними Pew Forum for Religion and Public Life, що збереже християнство на рівні приблизно 33% світового населення. В Індії спостерігається значний рух індістів, які слідує за Ісусом: тих, хто вважає себе культурно індістом, хоча вони слідує за Іс-

усом як за своїм Господом і Спасителем.

Населення колишніх мусульман, які приходять до Христа, швидко зростає від Близького Сходу до Далекого Сходу, особливо в Ірані та Індонезії. Навіть у Китаї один християнський соціолог зауважує: «Чим більше комуністична партія прагне дати людям матеріальну безпеку, тим більше вони прагнуть духовного досвіду... і це приводить їх до Бога, якщо не до церкви». Однак, мабуть, найбільше занепокоєння викликає Близький Схід, де християни залишаються в тому, що один пастор назвав «режимом виходу»; молоді, професійні християни прагнуть покинути регіон через низку факторів, включаючи переслідування.

10. Просування релігійної свободи

Зусилля з адвокації релігійної свободи стають все більш просунутими на Заході.

За останнє десятиліття сформувалися нові значні урядові та громадські коаліції. У 2018 році США започаткували першу урядову конференцію на рівні міністрів з питань міжнародної релігійної свободи — один з найвищих рівнів дипломатичної взаємодії.

Міжнародні круглі столи з питань релігійної свободи за участю релігійних лідерів і захисників були створені майже в 25 країнах. Посилуючи ці зусилля, Міжнародний саміт релігійної свободи у Вашингтоні, округ Колумбія, щороку збирає понад 1000 доповідачів та учасників, щоб об'єднати підтримку переслідуваних спільнот по всьому світу. Кожна з цих ініціатив являє собою безпрецедентний рівень координації для просування релігійної свободи в усьому світі для християн та інших віруючих людей.

globalchristianrelief.org

Ім надається різноманітна допомога. Так цими днями відправлено чергову фуру дров, заготовлених християнами місцевої церкви, для хлопців і дівчат, які несуть службу на Херсонщині. Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ та євангельська церква м.Ерї США підтримали проєкт фінансово, покритиши транспортні витрати. Щира вдячність всім небайдужим, хто в цей надскладний для України час, не стоїть осторонь, а щиро і жертвовно допомагає чим може.

Церкви с. Купеля, Обсіч і Дубно спільно з єпископом Володимиром Бричкою відправили дрова на Миколаїв та Херсон.

Церква села Радове відправили в Запоріжжя фуру дров, 2.5 тони води, 26 відер солених огірків;

19.12.2023 відбулася підсумкова зустріч відповідальних за медіа в областях. Учасники дякували Богові за пройдений рік, аналізували роботу, планували напрямки діяльності на рік наступний;

20.12.2023 в церкві с.Поляна Сарненського району на дияконське служіння було обрано Костья Павла Лук'яновича та Костья Петра Юхимовича. В зібранні взяли участь єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, заступник Олександр Кузьмич, старший пресвітер Сарненського району Михайло Маковецький, пресвітер смт. Степань Володимир Савочка та почесний пастор Ярема Володимир;

22.12.2023 на базі церкви м. Здолбунів відбулося благословенне спілкування служителів з вдовами і вдівцями Здолбунівського району. В зібранні взяли участь заступник єпископа Микола Свірчук, відповідальний за соціальний відділ Петро Балабак, старший пресвітер району Василь Кондратюк;

23.12.2023 в приміщенні церкви «Свята Трійця» м. Рівне відбулася річна звітна конференція церков Рівненського обласного Об'єднання УЦХВЕ. Детальний репортаж розміщено на сайті об'єднання: chve.rv.ua;

24.12.2023 в с. Чудниця Гошанського р-ну рукопоклали Мельника Романа на пресвітерське служіння, а Малейчик Романа — на дияконське. Рукопокладення звершував заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району Петро Шпак та інші служителі.

В с. Мильча Дубенського району на пресвітерське служіння був рукопокладений Артур Сіранчук. Священнодію звершували перший заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернушок, заступник Микола Свірчук, старший пресвітер району Вадим Савченко, Губеня Мусій, Василь Чайка.

В с. Ярославичі відзначили День Подяки та 20 років з моменту відкриття Дому молитви. В зібранні взяв участь старший пресвітер Млинівського району Вадим Полицяк та служителі навколишніх церков;

27.12.2023 на базі церкви села Блажове Рокитнівського району було організовано з'їзд молоді церков с. Познань, Глине, Хміль, Блажове. В зібранні взяли участь старший пресвітер району Михайло Лесковець, відповідальний за відділ благовістя у районі Павло Маринич, також були присутні служителі районної ради. Загалом учасники мали чудове спілкування, молодь отримала відповіді на різні актуальні питання, брати ділилися словом настанови, надихали молодь на служіння Господу;

02.01.2024 відбулася зустріч служителів Демиdivського району разом з дружинами. Присутні мали молитву та гарне спілкування;

03.01.2024 Церква села Радове відправила фуру дров на Херсонщину;

14.01.2024 в церкві с. Яполоть на дияконське служіння були рукопокладені Свінтозельський Віталій та Дідовець Олександр. Священнодію звершував заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району Петро Каплюк та інші служителі;

Почесний єпископ України Михайло Степанович Паночко, єпископ Коток Олександр Адамович, народний депутат України М'ялик Віктор Ничипорович відвідали Клесівську церкву і благословили початок будівництва комплексу для реабілітації ветеранів війни та їхніх сімей;

В с. Малий Жолудськ відбулося подвійне свято — посвята новозбудованого молитовного будинку та 30-річний ювілей церкви. В зібранні взяли участь почесний єпископ Михайло Паночко, єпископ Олександр Коток, заступник Степан Килошик, старший пресвітер району Сергій Секан, народний депутат України Віктор М'ялик та інші гості;

15.01.2024 в приміщенні церкви «Божого спасіння» м. Рівне відбулася зустріч служителів Рівненського р-ну. На зустріч був запрошений перекладач Біблії Валерій Громов;

18.01.2024 за участі Церкви «Христа Спасителя» та Рівненської Духовної Семінарії і Академії у місті Костопіль розпочалися «Курси проповідника». Близько 50 студентів вже вдосконалюють свої духовні та проповідницькі навички завдяки цьому навчанню. Пастор церкви, Славинський Анатолій Федорович, відкрив навчання молитвою за благословіння цього навчаль-

ного процесу. Ректор семінарії, Олександр Трофімчук, висловив побажання благословіння для успішного навчання. Академічний декан, Роман Мельник, коротко вказав на основні аспекти навчання, наголошуючи на важливості духовного розвитку. Викладач, Віктор Федорович Котяш, розпочав навчання студентів першою лекцією «Проповідь в силі Духа Святого»;

20.01.2024 на базі церкви с.Могилани відбулася районна зустріч вдів та вдівців, в якій взяли участь перший заступник єпископа області Олександр Чернушок з дружиною Жанною, відповідальною за сестринське служіння в області, регіональний заступник Микола Свірчук, пастори району. В другій частині пастори з участю старших служителів мали робочу зустріч. Після смачного обіду всі отримали продуктові набори та календарі.

У Вараському р-ні на базі церкви с.Новоріччя пройшов навчальний семінар на тему «Душеопікунокство у складні часи». Учасниками семінару були вчителі недільних шкіл та керівники молоді. Також були присутні служителі церков та старший служитель р-ну Василь Козяр. Викладали матеріал декан факультету християнської освіти Рівненської Духовної Семінарії Інна Алконова та викладач Олена Цюс. Семінар був дуже актуальним та корисним, адже учасники не тільки збагатились теоретичними знаннями, але і за допомогою творчих завдань змогли засвоїти матеріал на практиці.

В Домі молитви церкви ХВЕ с. Чемерне відбувся навчальний семінар для вчителів Недільних шкіл Сарненського та Дубровицького районів на тему: «Як долати лихо і стати на шлях зцілення душевних травм». Викладав семінар Сергій Манелюк.

В чому основне призначення людини на землі?

Коли останній раз ви задумувались над цим питанням? Адже важливо знати: для чого ми народжуємось на цей світ; зростаємо, здобуваємо освіту, працюємо, — для чого живемо?

Хтось скаже: «Про що тут думати? Відповідь давно визначена. Це всім відомо: Призначення людини на землі — Життя! Посади сад, збудуй дім, народи дітей, — яка це чудова перспектива земного життя».

Це нас радує, надихає на нові звершення, зігриває під час тривоги. Ми бачимо, як досягаємо мети, сад цвіте білосніжним цвітом і плодоносить, дім збудований, і з нього лине радісний, щасливий сміх дітей та онуків, яких ти не просто народив, а виховав порядними людьми.

Ти все це бачиш, це не сон, ти щасливий від звершеного у твоєму житті. Призначення виконано, а що дали? На думці тривожно... Це кінець?

В таку мить чуєш, як серце відрхоує кожну секунду дарованого тобі життя. Десь, глибоко-глибоко, у підсвідомості ти чуєш: Ні! Це не так!

Ти народився, щоб жити. Сад садив, дім будував, дітей народив, щоб жити. Проте, в чому основний зміст життя?

Людська мудрість в пошуках відповіді показала свою абсолютну безпорадність.

Але є Той, хто Першим насадив сад, збудував дім і подарував життя та визначив його правдивий зміст, — Це Бог!

Він є володарем вічного життя і Творець життя. Він той, хто віддав Своє життя за нас на Голгофському Хресті, щоб зберегти за нами право на життя Вічне. «Так Бог полюбив світ, що віддав Сина... щоб ми мали життя вічне».

Життя — це безцінний дар неба. Це не результат випадковості, вселенської катастрофи, не продукт еволюції і не експеримент космічних приборів.

Бог — Творець життя в Ісусі Христі відкриває правдивий зміст нашого земного життя, яка є невід'ємною частиною Вічного — Божого життя: «Життя вічне — це те, щоб пізнали Тебе...».

Ось він правдивий зміст, призначення нашого земного життя, в якому ти посадив сад, збудував дім, родив дітей — це чудовий плід життя, не втрачай цього. Пізнай Бога єдиного, праведного та Ісуса Христа, Спасителя твого.

Але навіть коли твоє життя склалось не так успішно, дім не добудований, сад не цвіте — не впадай у відчай, адже твоє життя — безцінний дар неба. Твої пошуки Автора Життя, намагання стати схожим на Нього, не пропадуть надаремно.

Тоді твій сад зацвіте, дім добудується і радості в ньому буде багато-багато. В цьому основне призначення нашого життя на Землі!

Це моє переконання.

І. Я. Яворський

Суспільний гріх: що робити мені, коли грішить мій народ

Закінчення. Початок на стор. 1

Не достатньо лише слів покаяння, не досить лише перестати чинити зло. Потрібно ще і покарати зло і почати робити добро.

Отже, суспільний гріх існує і тягне за собою покаяння. І шлях до його подолання — це дієве покаяння перед Богом.

А які гріхи українського народу ви згадаєте хоча би за 30 секунд? Нам спадає на думку дуже багато: корупція, крадіжки, узаконені обмани своїх громадян, здривство. Ще — зневажання слабких, тих, хто потребує допомоги: хворих, сиріт, пенсіонерів. Ще — влада, яка роками ігнорувала покладену на неї Богом відповідальність за суспільство і ставила особисту хіть вище за все. А ще — нація, яка впала у гріх ідопоклонства успіхові, свободі, споживацтву, надмірної гордості замість того, аби боятися Бога, і тим самим відходила від Божої волі все далі і далі.

Бог проявляє Свою милість навіть у війні, але це не позбавляє нас відповідальності каятися за наш народ перед Богом так, як це робив пророк Даниїл.

Це також покладає на нас відповідальність бути дієвими у викориненні цих гріхів — у себе, своєму близькому колу, можливо, у ширшому колі нашого впливу.

Тож розмірковуючи про відповідальність всього російського суспільства за вчинене нам зло і несправедливість, давайте не забувати дивитися на свої вчинки, вчинки українського народу. Бо за них ми теж дамо відповідь Богові.

www.way2god.today

10 фактів про наш мозок

МОЗОК — ОДИН із найбільш маловивчених органів людини. Адже, навіть для досвідченого нейрохірурга, мозок — загадка. Нижче ми зібрали 10 цікавих фактів, які допоможуть дізнатися про нього трохи більше.

1. Обсяг пам'яті мозку необмежений

У мозку, на відміну від комп'ютерів і телефонів, місце ніколи не закінчується. Неможливо дізнатися настільки багато інформації, щоб не залишилося місця для її розміщення. Важливо тільки пам'ятати, що мозку необхідно висипатися, щоб краще запам'ятовувати нову інформацію.

2. Мозок не втомлюється від інтелектуальної роботи

Почуття втоми й апатії з'являються лише через емоції та переживання. При розумовій роботі склад крові, що

проходить через мозок, не змінюється.

3. Закоханість можна побачити на фМРТ

Хтось вважає, що закоханість — це стан душі людини. Але насправді, коли людина закохана, в мозку відбуваються зміни. Якщо зробити фМРТ, то на знімках буде помітно як «загоряються» місця, в яких присутній дофамін — нейромедіатор, що викликає приємні відчуття.

4. Мозок не відчуває біль

У мозку немає больових рецепторів. Вони присутні тільки в мозкових оболонках і кровоносних судинах. Наприклад, коли в людини виникає головний біль, болить не сам мозок, а навколишні його тканини.

5. Мозок складається на 60% відсотків із жирів

Мозок — орган, у якому міститься найбільше жирів. Тому для його здоров'я так необхідна дієта, що багата на корисні жири (омега-3 та омега-6). Вони зміцнюють стінки мозкових клітин, а також переносять і зберігають жиророзчинні вітаміни.

6. Мозок не може існувати ні без кисню, ні без глюкози

Нервовим клітинам необхідні ці дві речовини для функціонування і виживання. Якщо протягом 3–5 хвилин мозок не отримує достатньо кисню або глюкози, в ньому відбуваються незворотні порушення. Доведено, що смерть практично ніколи не буває миттєвою. Поки в клітинах мозку ще є кисень і глюкоза, він не гине протягом іще кількох хвилин.

7. Мозок генерує від 25 000 до 50 000 думок в день

Підраховано, що у більшості людей 70% цих думок негативні. Крім того, понад 100 000 хімічних реакцій відбуваються в мозку кожну секунду.

8. Різні частини мозку відповідають за різні функції

Чи замислювалися ви коли-небудь, що станеться у людини зі свідомістю, якщо виділити частину мозку? Резекція тих чи інших відділів буде супроводжуватися втратою якоїсь із функцій мозку, адже різні його частини насправді відповідають за різні функції, починаючи від рухів у руках, закінчуючи мовою.

9. У мозку є німі зони

Дійсно, так звані «німі» зони мозку, які не відповідають за важливі функції, існують. Тільки на перший погляд здається, що після резекції цих зон, ми не побачимо втрати функцій людини. Насправді вільних зон немає, в різному ступені всі відділи головного мозку активні. Приклад цього наводить лікар-нейрохірург у своєму інтерв'ю для Doc.ua, яке можна подивитися нижче.

10. Ми використовуємо мозок не на 100%

Чи правда що мозок людини при всіх цих фактах працює всього на 9%? Деякі люди та вчені, включаючи навіть Альберта Ейнштейна, вважають, що ми використовуємо мозок на 9%. Олексій Єрошкін стверджує, що це міф, тому що мозок працює на всі 100% цілодобово та знаходиться в функціональній активності протягом усього життя, навіть коли ми спимо. Але, якщо ми говоримо про інтелектуально-мнестичні особливості (мисленнєві) — тоді це індивідуально та залежить від розвиненості ділянок головного мозку. Чим більше людина працює над розвитком своїх інтелектуальних здібностей, тим більший обсяг головного мозку вона може включати в роботу. У цьому потенціал не обмежений. Як саме розвивати ці здібності Олексій Єрошкін розповів у нашому відео.

Котрого не можна описати: безліч чудесних імен Ісуса

«Знайди листок паперу і щось, щоби писати».

Моя дружина з усмішкою підкорилася і приготувалася до того, що буде далі. Завдання було простим: протягом 10 хвилин кожен з нас мав записати всі імена і характеристики Ісуса, які лише зміг згадати. Через 10 хвилин ми повернулися одне до одного, щоби поділитися написаним. І, коли все нові й нові грані вічного Скарбу відкривалися перед нашим поглядом віри, ми стали прославляти Його. Над кожним з імен можна було би роздумувати впродовж цілого життя.

Месія, Пан, Вчитель, Творець, Друг, Наречений, Спаситель, Господь, Посередник, Відкупитель.

Достойний, Наша благословенна Надія, Наш Примиритель, Добрий Пастир.

Чудесний Порадник, Князь Миру, Образ невидимого Бога, Владика земних царів, Двері, Істинна Виноградна Лоза, Хліб Життя, Агнець Божий, Дорога, Істина і Життя, Камінь Спотикання, Святий, Початок.

Цар Слави, Господь Суботи, Вірний Свідок, Глава Церкви, Лев з коліна Юди, Страждаючий Слуга, Пророк, більший, ніж Мойсей, Той, Хто нас полюбив.

Світло Світу, Засновник і Завершитель нашої Віри, Великий Первосвященник, Син Давида, Син Людський, Син Божий, Наша Мудрість, наше Освячення, Щось більше, ніж Соломон, Первісток померлих, Воскресіння і Життя.

Альфа і Омега, Бог всемогутній, Чоловік Болів, Сяяння Божої слави.

І це далеко не все.

Вище всіх Своїх імен

Ця вправа показала одну просту річ: Ісус Христос живе за межами будь-якого святого імені. Стільки імен, натхнених Святим Духом, існує лише тому, що реальність Христа перевищує кожну з цих характеристик. Хоча те все, що ми знаємо і можемо висловити нашою людською мовою, є правдивим, але Він перевищує людську мову.

Він той, розповідаючи про якого неможливо перебільшити: Його гідність, Його цінність і насущна необхідність, Його сила, Його доброта, Його вірність, Його краса літають над людськими словами, як серафим над метеликами.

Христос вищий за всі слова

Людська мова здатна переносити нас в найрізноманітніші місця: від фронтів Другої світової війни до нори гобіта в Ширі. Мова може змусити нас пережити глибоку почуття — від співстражання до мужності, від огиди до жаху, від любові до ненависті.

Однак, коли розпочинаємо говорити про Христа, ми як зі свічкою в руках намагаємо шлях в темряві: *Він схожий на це, схожий на це...* Ісус знаходиться за межами всього словникового запасу нашого світу. Його святість перевищує наше розуміння слова «святий». Наша мова, за надто слабка, щоби вловити Його силу, замовкає, не здатна висловити повноту Його слави.

Сцена, на якій Він явив Себе

Водночас, хоча Христос, будучи трансцендентним, не може бути до кінця описаний чи позначений єдиним ім'ям, маємо захоплюватися тим, що Бог задумав відкрити чудесні імена Сина, які нам дані в Святому Письмі.

Незважаючи на те, що деякі імена Бог відкриває нам в одну мить, тоді як для розкриття інших в історії спасіння потрібні були століття, всі ці імена були в Божому задумі ще перед створенням світу. Бог майстерно вибудовував реальність та людський досвід, щоби створити контекст для одкровення слави Свого Сина — *саме так, а не навпаки.*

Іншими словами, Бог не працював з уже готовими декораціями, використовуючи їх найкращим способом. Бог від початку створював людський досвід як сцену, на якій показував нам Свого Сина. Од-

ним з прикладів такого є шлюб. Він існує для того, щоби показати, Ким для Церкви є Божий Син, Яким є Він в ролі «Нареченого» (Еф. 5, 32).

Це Божа історія, це Його світ. І декорації на сцені були побудовані так, щоби свідчити про Ісуса.

Що в імені?

Водночас, імена Христа є якорями для нашої душі в цьому бурхливому світі.

Скільки овець отримало втіху в долині смертної тіні через Його ім'я — «Добрий Пастир»?

У скількох Його титул «Господь», подібно до прохолодного вітру, заспокоїв безумні пристрасті?

Скільки відродилися від відчаю через Того, Хто є наша «блаженна Надія» (Тит. 2, 13) або переносили терпіння, дивлячись на «страждаючого Слугу»?

Скільки раз гордіня вимирала перед «істинною Виноградною Лозою»?

Скільки разів «великий Первосвященник» піднісав наші голови з пороку? Скільки разів втихомирював бурю «Князь Миру»?

Жінка, що не носила на пальці обручку, може припасти до «Нареченого». Дитина, яку не любили, може вхопитися за «Того, що нас полюбив». Мати, котра приходить на могилу дитини — за «Воскресіння і Життя». Той, хто чує себе самотнім в світі — за великого «Друга».

Його імена для нас дорожчі, ніж всі інші імена, тому, що для нас дорогим є Він Сам. Кожне з імен відкриває ще одну грань, ще одну картинку того, що ми поки не можемо побачити своїми очима. Христа ніхто не може переоцінити. І нікому самому Його не охопити. Океан не спорожніє, якщо ми, сидючи на вічному березі, станемо пити з Його глибин. В ньому завжди буде ще більше того, що можна побачити, відчути, пізнати і насолодитися.

Приплив постійно посилюється. І наш Спаситель завжди буде кращим, ніж наші найпрекрасніші думки про Нього.

Грег Морзе, пер. Василь Гаранджа

Час для війни і час для миру, або спостереження за мотивами книги Екклезіаста

«Для всього свій час, і пора для кожного діла під небом. Час народжуватися і час помирати, час садити і час виполовувати насаджене, час убивати і час лікувати, час нищити і час будувати, час планати і час сміятися, час ридати і час танцювати, час розкидати каміння і час збирати каміння, час обіймати і час віддалятися від обіймів, час шукати і час губити, час зберігати і час викидати, час роздирати і час зашивати, час мовчати і час говорити, час любити і час ненавидіти, час для війни і час для миру». (Книга Екклесіаста 3:1-8)

Коли ми читаємо навченого життям і досвідом Екклесіаста, часом хочеться з ним погодитися. Дійсно, всяке трапляється: життя, смерть, руйнування старого, будівництво нового... З висоти такого багаторічного життєвого досвіду, дуже далеко від того, що відбувається, поточні проблеми можуть здаватися дрібними. Через усе проходили, і не таке проживали...

А ось коли перебуваєш усередині подій, то зовсім не віриться, що твоя проблема — всього лише одна з багатьох-багатьох випадків у вірі життя. Що твої проблеми може бути «час», що таке вже траплялося з кимось у минулому. І холодне, відсторонене, споглядальне ставлення Екклесіаста навіть дратує.

Тож розмірковуючи над словами проповідника у контексті теперішніх подій війни, ми дійшли деяких спостережень, якими й хочемо з вами поділитися.

Спостереження перше: контроль за подіями нашого життя — це лише ілюзія

Така безжалісна лічба подій у Екклесіаста, як не парадоксально, розбиває нашу ілюзію контролю. Ми не владні ні над часом, ані над подіями.

У Біблії ми знайдемо багато історій про те, що наше відчуття контролю над своїм сьогоднішнім і майбутнім — це часто ілюзія. Наприклад, в історії про Вавилонську вежу люди хотіли прославитися, побудувавши вежу заввишки до небес. Але задум не вдався: Бог змішав язика, люди не змогли більше співпрацювати один з одним і змушені були відмовитися від свого задуму.

Перші дні війни якоюсь мірою теж забрали в нас ілюзію контролю. Якщо раніше ми були повністю впевнені у своєму майбутньому, то тепер усвідомили: те, що ми засинаємо і прокидаємося вранці — це Боже благословення. Не те, що ми не знали про це раніше. Зрештою, ми — християни — зазвичай

повністю згодні, що наше життя — у Божих руках. Що не заважало нам, однак, бути трохи самовпевненими у своєму плануванні майбутнього.

А з початком війни ми глибоко відчували суть того, що мав на увазі Давид:

«Я заснув, виспався і прокинувся, бо Господь підтримує мене.» (Пс. 3:6)

Та з часом ілюзія повного контролю над подіями нашого життя потроху повертається. Читання Біблії зі спроби краще розчути голос Божий перетворюється на звичний обов'язок. Наша постійна молитва знову стає молитвою п'ятихвилинною. Зрештою, якщо ми можемо на слух розібрати, як далеко від нас вибухи, або з досвіду знаємо, як організувати побут без електрики, то навіщо нам допомога нашого Небесного Отця?

- А наскільки ви захоплені ілюзією контролю над своїм життям?

Спостереження друге: не можна піддаватися обману безпорадності

Однак, якщо читати Екклесіаста уривчасто, без контексту всієї книги і тим паче всієї Біблії, можна впас-

ти і в іншу крайність. Адже якщо в житті все визначено, все вже було, то ми, в принципі, можемо зрозуміти, чим усе й закінчиться. Особливо для нас, християн. Навіщо ж тоді нам докладати зусиль? Навіщо переживати і працювати? Ми ж ні на що, за великим рахунком, не можемо вплинути...

«Марнота марнот, — сказав Екклесіаст, — марнота марнот, усе марнота. Яка користь людині в усій її праці, якою трудиться під сонцем?» (Екклесіаст 1:2-3)

А якщо ми підемо ще далі в наших міркуваннях, то поставимо собі питання: як ми можемо сперечатися з Богом — Всезнаючим, Всемогутнім, Творцем, який створив нас і всю землю? Якщо щось відбувається, значить — «це від Бога, і немає чого цьому опиратися». Принаймні, такі думки звучать навіть у контексті російсько-української війни, закликаючи християн до абсолютної пасивності.

Не будемо уподібнюватися тим біблійним персонажам, які дійсно сперечаються з Богом. Адже й справді, Він — гончар, а ми — глина.

Але це зовсім не означає, що в складних обставинах нам потрібно опускати руки і нічого не робити.

Коли ж ми читаємо Книгу Екклесіаста не уривчато, а повністю, то ба-

чимо людину, яка багато робила у своєму житті і багато чого не робила. Він вивчав, будував, керував, зачаровувався і розчаровувався. Він прожив активне життя експериментатора і лише після став навченим досвідом споглядальником, який говорить про суєту.

До речі, Екклесіаст — не єдиний цікавий для нас приклад зі Слова Божого.

Так, у Слові Божому ми бачимо доброго самарянина, який не проходить повз закритого ворога і не стверджує, що, мабуть, той так покараний Богом за свої гріхи. Читаємо пророків, які, незважаючи на ризик для себе, сторіччями закликали юдеїв до покаяння за зло й несправедливість, а не чекали, доки «саме пройде». Надихаємося сміливою Естерою, яка не сказала, що знищення юдейського народу — від Бога, але ризикнула життям заради порятунку співвітчизників.

І хоча історія розвивається з волі Божої, події, що відбуваються, далеко не завжди є «знаком згори» проте, що нам потрібно змиритися з несправедливістю і злом. Найчастіше єдиний варіант обходження зі злом — це боротися з ним.

- Наскільки ви опустили руки?

Закінчення на стор. 7

Дитячий куточок

Притча про час

Уяви, що існує банк, який щоранку кладе на твій рахунок 86400 Євро. Він не зберігає щоденний залишок. Щоночі він прирівнює до нуля весь твій залишок до останнього цента, який ти не використав протягом дня. Що ти зробиш? Звичайно, ти зніматимеш щодня все до останнього цента!

Знайте: у кожного з нас є рахунок у цьому банку. Його назва? ЧАС. Щоранку цей банк нараховує тобі 86400 секунд.

Щоночі цей банк стирає дані й дивиться, яку частину цього кредиту ти не інвестував у потрібних цілях. Цей банк не зберігає

грошей і не дозволяє переводити їх на інші рахунки. Щодня відкривається новий рахунок. Щоночі анулюється залишок за день. Якщо ти не використовуєш ці гроші — втрачаєш тільки ти.

Ми не можемо повернутися назад або запозичити завтрашній кредит. Ти маєш жити в сьогоднішній на те, що тобі дано сьогодні. Інвестуй так, щоб досягти більшого. Годинникова стрілка продовжує описувати дугу. Досягни максимуму за день.

Щоб гідно оцінити рік, запитай про це у студента, який втратив рік навчання.

Щоб зрозуміти цінність

місяця, запитай про це в матері, яка народила передчасно.

Щоб зрозуміти цінність тижня, запитай про це видавця щотижневого журналу.

Щоб зрозуміти цінність хвилини, запитай про це людину, яка щойно запізнилася на потяг.

Щоб зрозуміти цінність секунди, запитай про це

людину, яка щойно уникла автокатастрофи.

Щоб гідно оцінити тисячну частку секунди, запитай про це в атлета, який виграв срібло на Олімпійських іграх.

Оцінюй гідно кожен момент, яким ти живеш, і надай йому ще більшої значущості. І пам'ятай: ЧАС нікого не чекає!

Про прекрасні серця

Частина людей розуміють життя інакше, ніж більшість, хоча багато хто називає їх розумово відсталими.

У Сіетлі на спеціальних Олімпійських іграх дев'ять суперників, усі фізично або розумово хворі, зібралися на лінії старту для забігу на сто метрів. Коли пролунав стартовий сигнал, усі вони з натхненням побігли до фінішу, щоб виграти.

Усі, крім маленького хлопчика. Він незручно впав, двічі перекинувшись, і голосно заплакав.

Інші вісім почули крик. Озираючись назад, вони уповільнили біг. Не змовляючись, повернули назад. Усі!

Одна дівчинка з синдромом Дауна нахилилася, поцілувала хлопчика і сказала: «Тепер тобі краще?»

І всі дев'ятеро, взявшись за руки, поспішили до фінішної риски. Всі присутні на стадіоні встали. Оплески тривали впродовж кількох хвилин. Усі, хто був там, досі розповідають цю незвичайну історію.

Можна тільки мріяти про те, щоб ми, «нормальні» люди, мали такі ж самовіддані, люблячі і великодушні серця, як так звана відсталі.

Переклад з англійської Федора ПЛЕШЕВА

КІЛЬКА ЗАПИТАНЬ ДО ТИХ, ХТО ЧИТАЄ БІБЛІЮ

1. Що стало з тими, хто оглядав обітовану землю?
2. Про кого Бог сказав: «Ось Я даю йому свого заповіта: мир?»
3. Чого, за велінням Божим, повинен був навчити Мойсей ізраїльтян перед своєю смертю?
4. Коли сини Ізраїлеві, що народилися в пустелі, були обрізані?
5. На місці якого міста сини Данові побудували місто Дан?
6. Де цар Саул поставив собі пам'ятник?
7. Хто, захопивши місто Тіфсах, «повитинав» у нім усіх вагітних жінок?
8. Чому дочки Ізраїлеві щорічно ходили оплакувати дочку Іфтахову?
9. Як хотів Нахаш аммонітянин принизити жителів Явешу гілеадського, які просили його укласти з ними союз?
10. Чому Господь говорив синам Ізраїлевим, щоб вони не одружувалися із чужоземками?
11. Хто винищив служителів Ваала в Ізраїлі?
12. Де сказано: «Хто Господа любить, — ненавидьте зло!»?

1					
2					
			3		
4					
5					
			6		
7					

Ісус і буря

Матвія 8:23-27, Марка 4:35-41, Луки 8:22-25.

Ріши кросворд та дізнайся, що Бог говорить кожному із нас.

1. Чим перепливали учні з Ісусом?
2. Що слухняне Ісусу?
3. Що зірвалось на морі?
4. Хто розбудив Ісуса?
5. Що робив вітер з хвилями?
6. Що робив Ісус у човні?
7. Чим заливався човен?

■ СВДЧЕННЯ

Поліна СЕМЧИШИН:

«Я народила сина у в'язниці»

Я НАРОДИЛАСЯ В 1947 р. на Тернопільщині в християнській родині. Сім'я у нас була велика, тому батько тяжко працював, щоб прогодувати дітей. Я вчилася в школі, потім закінчила училище. Була широкою християнкою з дитинства, через що потерпала від безбожної влади комуністів, але справжні труднощі в моєму житті очікували попереду. З училища мене направили на роботу в Хмельницьку область. Там була гарна фабрика, і я хотіла влаштуватися туди працювати. Але мала труднощі з тим, бо була віруюча.

Деякі разів ходила до директора проситися на роботу. Він вимагав усілякі довідки, я їх приносила, нарешті він сказав мені принести направлення з райкомом комсомолу. Я не була комсомолкою, але пішла просити таку довідку. Коли в райкомі довідалися, що я Бучинська (це моє дівоче прізвище), то одразу зрозуміли, хто я така — наше прізвище у них було на замітці. Вони почали насміхатися з мене, як я (не комсомолка!) наважилася просити таке направлення? Почали задавати мені каверні запитання про Бога. Я ж рішуче відповіла, що не прийшла дискутувати, а по направлення: «Дасте ви мені його, чи ні?» На диво, вони пообіцяли дати, сказавши, щоб я прийшла за ним після обіду. Коли ж я прийшла, і секретар дав ту довідку, я сказала, що вже, мабуть, вона мені не потрібна, бо він потелефонує на фабрику, щоб мене не приймали. Але він запевнив мене, що я буду там працювати. Так і було. Потім я зрозуміла, що надумав секретар.

Через декілька місяців взимку померла одна віруюча бабуся. Нас було мало віруючих, я переживала: хто ж буде проводити той похорон? Але саме тоді була у нас зустріч християнської молоді з Чернівців, Львова і Тернополя. І вони всі були на тому похороні, було благословенне служіння, молодь співала пісні. Була велика процесія на кладовище, до якої долучилося багато місцевих жителів, які дивувалися, бо ніколи ще не бачили такого великого похорону, подібного до параду. Це був 1968 р. Наступного дня до мене на початку роботи підходили працівники і розпитували про похорон. Деякі навіть хотіли, щоб і в їхніх батьків (якщо раптом вони помруть) були такі ж похорони. Начальниця мене насварила, що, мовляв, я зірвала роботу. Хмари згущалися.

Саме тоді була надрукована стаття в газеті за підписом секретаря

комсомолу, що він мав зустріч з худенькою дівчиною, яка на вигляд була блідою і наляканою. Він зрозумів, що має справу з затурнаною релігійною фанатичкою. Він явив їй милість: направив на фабрику для перевиховання — і тепер вона в активних передових працівниках. виявилось, що то була мова про мене.

Ту статтю прочитав і директор фабрики. Він викликав мене в кабінет і зауважив, як так могло статися, що він прийняв «сектантку» на роботу? Я ж відповіла, що й над ним є Бог, який так розм'якшив його серце, що мене прийняли. Він роздратовано зауважив: як так Бог може йому вказувати? Мовляв, він сам приймає рішення: кого прийняти, а кого — ні. Потім, коли мене судили, він виступав свідком і говорив, що я нібито стверджувала, що то Бог його змусив прийняти мене на роботу.

У 1971 р. я вийшла заміж. Чоловік поїхав у Прибалтику, щоб заробити лісу на будівництво нашої хати. А диявол не хотів залишити нас у спокої і через своїх безбожних слуг снував навколо нас свою підступну павутину. Коли у мене народилася донька, то мені в пологовому будинку її чомусь не хотіли давати до грудей, хоч я мала молоко. З труднощами мене виписали додому і навіть вдома лікар переконував, щоб я не годувала дитину грудним молоком, а перевела на штучне годування. Мені дали багато різних пігулок. Я не приймала їх і годувала дитину грудним молоком. Тоді одного дня лікарі принесли якусь таблетку і запевняли розтовкти і дати дитині з молоком. Щось стримало мене від того, я ще сходила до сусідки-медсестри за порадою, вона також мала сумнів і порадила викинути ту таблетку. Я викинула надвір, де були нури. Через деякий час мама повідомила, що одна курка якось дивно перекинулася догори лапами і здохла. Надвечір знову прийшли лікарі, побачили мою доньку живою і сказали, що я напевно не давала вітаміни дитині. Я ж сказала, що ті «вітаміни» з'їла курка і вже перекинулася. «Ви хотіли, щоб це сталося з моєю донькою?» Вони пішли дуже озлобленими. Очевидно, що влада хотіла, щоб моя донька померла і тоді атеїсти змогли б відкрито звинуватити мене, що я принесла свою доньку в жертву.

Наступного ранку приїхала до нас додому міліція з облавою. А в нас удома постійно проходило зібрання християн. Всіх присутніх переписали. Батька тоді саме не було вдо-

ма, коли ж він приїхав, то сказав, що влада нас так тепер не залишить. Ми на деякий час припинили проводити у нас зібрання, за той час зробили ремонт у хаті. Ще не висохла фарбована підлога, як знову нагрянула міліція, яка зробила варварський обшук у хаті. Скрізь все поперенидали, спицями попробували штуатурку, порозривали подушки — шукали антирадянську пропаганду. Забрали навіть старі шкільні підручники, словники іноземної мови, мовляв, там розберуться, що то за література. Хоч вони нічого не знайшли, але батька тоді арештували. Через місяць арештували ще декількох віруючих. Мене ж викликали на допити, вимагаючи, щоб я свідчила проти батька. Коли ж я відмовилася, стали погрожувати й мені арештом. Я тоді навіть не думала, що мене з малою дитиною зможуть арештувати. На всяк випадок на деякий час виїхала до своєї сестри, сподіваючись, що мене залишать у спокої. Та коли приїхала назад, мені дали санкцію на невиїзд. А потім віддали діло до суду, який тривав над нами цілий місяць. Влада вороже налаштувала проти нас жителів міста, які спочатку дивилися на нас, як на якихось нелюдей. Про нас поширювали усілякі безглузді чутки, наприклад, що я хотіла принести свою доньку в жертву, що інший брат нібито тримав сина в підвалі, і йому шурі відгризли п'яти.

Суд відбувся в клубі залізничників. Народ так тиснувся всередину, що одній жінці (вона мені потім розповіла) зламали два ребра. Проходили дні, і суд не приводив ніяких суттєвих доказів нашої вини. Люди то бачили і дивувалися: за що ж нас судять? Що далі, то все менше стало присутніх у залі суду. Але компетентні люди говорили, що хоч нашої вини нема, все одно влада мусить нас засудити, бо вона ніколи не визнає своїх помилок. Так і було. Усім підсудним дали терміни ув'язнення: моєму батькові — 4 роки, а мені — два. Мені на деякий час дали відстрочку вироку. Коли ж мене знову арештували, я була вагітною. Тюремний лікар і медсестри хотіли мене залишити на кілька тижнів на місці (доки народжу дитину), а начальник спецчастини на прізвище

Книш (який був малий на зріст) хотів одразу відправити на етап. Він кричав на мене і з погордою заявляв: «Хто такий Бог? Це ж для тебе — бог, і можу зробити так, що тобі ще новий термін додадуть!» У мене зовсім не було страху, я тоді спокійно відповіла йому: «Якби ви могли щось зробити, то, насамперед, додали собі зросту! А я буду нести тут те, що мій Бог мені допустив нести!»

Потім жінка, що за мною наглядала, настрахано мені говорила: як я могла так відповідати Книшу, його навіть начальник тюрми боїться. Мене все ж таки підготували для термінової відправки на етап по вказівці Книша. Але так сталося, що його раптово схопив апендицит, йому негайно зробили операцію, а потім у нього стався якийсь внутрішній крововилив, він упав у туалеті і помер. Я не знала про те і дивувалася, чому ж мене так і не відправили на етап. Нарешті я народила дитину. При народженні син був обмотаний пуповиною, аж посинів. Але лікарі старанно зробили свою справу, і все закінчилося добре. До мене гарно ставилися, забезпечили всім необхідним для новонародженої дитини. Я потім дізналася від одного з наглядачів, що начальство перестрашилося, що мовби я прокляла Книша — і з ним таке сталося. Тому всі намагалися до мене добре ставитися через панічний страх смерті. Мені навіть дали два місяці декретної відпустки, протягом якої я була в слідчому ізоляторі, де мала більш-менш нормальні умови. Закінчився мій «декрет», я подякувала за добру «квартиру» і мене нарешті відправили на етап разом із сином — спочатку до Івано-Франківська, потім в Одесу. Саме тоді в Одесі був великий мороз, що для тієї місцевості було рідкістю. Я була з малою дитиною — і не знали, в яку тюрму мене влаштувати. Нарешті відправили в якусь військову частину, доводилося не раз перепеленяти сина прямо на морозі. Але Бог зберіг його, і він не захворів і до цього часу здоровий. Мене посадили у «воронок» між чоловіків-злочинців, які дуже добре до мене поставилися, дізнавшись, що я сиджу за віру в Бога. Потім нас посадили у потяг, ці ж в'язні-чоловіки

підгодували мене, навіть апельсини якимсь чином мені по дорозі знайшли. Я побачила разючий контраст між злодіями і «найгуманнішою владою у світі»!

Нарешті я потрапила до Чернігова. Наш табір був переповнений,десь три тисячі в'язнів, адміністрації необхідно було терміново зменшити кількість в'язнів. Ще не закінчився мій термін, як оголосили амністію. Начальниця добре до мене ставилася і повідомила, що мене в першу чергу відпустить, бо в мене двоє малолітніх дітей, тільки оформити потрібні документи. Але потім прибігла в сльозах, повідомивши, що моя стаття не підлягає під амністію. Навпроти моєї статті було зазначено: «особо опасные государственные преступники».

Тоді були звільнені навіть вбивці, які мали 15-річний термін ув'язнення, а мене залишили у в'язниці. Начальниця припала до мене в сльозах і дивувалася, чому ж я не плачу, як вона. Я ж заспокоювала її, сказавши, що так само було колись: Вараву-злочія відпустили, а Ісуса-праведника віддали на розп'яття. Подібно до цього мають страждати і послідовники Ісуса Христа...

Мене перевели до Одеси, де я добувала свій термін ув'язнення. Звільнилася взимку, в кінці року. Приїхала додому, до сім'ї, роботи ніде не могла знайти, але Господь так допоміг, що я нарешті влаштувалася прибиральницею і більш-менш спокійно пропрацювала 15 років. Потім ще працювала сторожем. За ці роки багато моєї рідні (а чоловікова родина вже вся) емігрували до США. Так само і ми в 1998 р. виїхали за океан, по статусу біженців.

Ми тут добре живемо, забезпечені всім необхідним. У мене шестеро дітей (дві дочки і чотири сини), і тепер ми з чоловіком вже чекаємо на сорокового онука. Всі діти — віруючі, хрещені Духом Святим. Онуки так само відвідують церкву. За все я дякую моєму Богові, лише Він допоміг мені в усьому. Як важливо ніколи не йти проти своєї совісті і служити Богу завжди, які б труднощі не траплялися на нашому життєвому шляху!

Значення молитви в житті Мойсея

Дії Апостолів

16 Розділ

¹ Прибув він у Дервію й Лістру. І ото був там один учень, на ім'я Тимофій, син наверненої однієї юдейки, а батько був геллен. ² Добре свідцтво про нього давали брати, що були в Лістрі та в Іконії. ³ Павло захотів його взяти з собою, і, взявши, обрізав його через юдеїв, що були в тих місцях, бо всі знали про батька його, що був геллен. ⁴ Як міста ж переходили, то їм передавали, щоб вони берегли оті постанови, які видали в Єрусалимі апостоли та старші. ⁵ А Церкви зміцнювалися в вірі, і щоденно зростали кількістю.

⁶ А що Дух Святий їм не звелів провіщати слово в Азії, то вони перейшли через Фрігію та через країну галатську. ⁷ Дійшовши ж до Мізії, хотіли піти до Вітнії, та їм не дозволив Дух Ісусів. ⁸ Обминувши ж Мізію, прибули до Троади. ⁹ І Павлові з'явилось видіння вночі: якийсь македонянин став перед ним і благав його, кажучи: Прийди в Македонію, і нам поможи! ¹⁰ Як побачив він це видіння, то ми зараз хотіли піти в Македонію, зрозумівши, що Господь нас покликав звіщати їм Євангелію.

¹¹ Тож відпливши з Троади, прибули ми на впрот у Самотракію, а другого дня до Неаполя, ¹² звідтіля ж у Филипи, що є перше місто-осада в тій частині Македонії. І пробули ми в цій місті днів кілька. ¹³ Дня ж суботнього вийшли ми з міста над річку, де, за звичаєм, було місце молитви, і, посідавши, розмовляли з жінками, що посходились. ¹⁴ Прислухалася й жінка одна, що звалася Лідія, купчиха кармазиною з міста Тіятір, що Бога вона шанувала. Господь же їй серце відкрив, щоб уважати на те, що Павло говорив. ¹⁵ А коли охристілася вона й її дім, то благала нас, кажучи: Якщо ви признали, що вірна я Господеві, то прийдіть до господи моєї й живіть. І змусила нас.

¹⁶ І сталося, як ми йшли на молитву, то нас перестріла служниця одна, що мала віщунського духа, яка ворожбитством давала великий прибуток панам своїм. ¹⁷ Вона йшла слідкома за Павлом та за нами, і кричала, говорячи: Оці люди це раби Всевишнього Бога, що вам провіщають дорогу спасіння! ¹⁸ І багато днів вона це робила. І обуривсь Павло, і, обернувшись, промовив до духа: У ім'я Ісуса Христа велю я тобі вийти з неї! І того часу той вийшов.

¹⁹ А пани її, бачивши, що пропала надія на їхній прибуток, схопили Павла й Силу, і потягли їх на ринок до старших. ²⁰ Коли ж їх привели до начальників, то сказали: Ці люди, юдеї, наше місто бунтують, ²¹ і навчають звичаїв, яких нам, римлянам, не годиться приймати, ані виконувати. ²² І натовп піднявся на них. А начальники здерли одіж з них, та звелили їх різкими сітками. ²³ І, завдавши багато їм ран, посадили в в'язницю, наказавши в'язничному дозорцеві, щоб їх пильно стерег. ²⁴ Одержавши такого наказу, той їх поклав до внутрішньої в'язниці, а їхні ноги зав'язав у колоди.

²⁵ А північної пори Павло й Сила молилися, і Богові співали, а ув'язнені слухали їх. ²⁶ І ось нагло повстало велике трясіння землі, аж основи в'язничні були захиталися! І повідчинялися зараз усі двері, а кайдани з усіх поспаддали... ²⁷ Як прокинувся ж сторож в'язничний, і побачив відчинені двері в'язниці, то витяг меч та й хотів себе вбити, мавши думку, що повтікали ув'язнені. ²⁸ А Павло скрикнув голосом гучним, говорячи: Не чини собі жодного зла, бо всі ми ось тут! ²⁹ Загадавши ж той світла, усковив, і тремтіння припав до Павла та до Сили. ³⁰ І вивів їх звідти й спитав: Добродії! Що треба робити мені, щоб спастися? ³¹ А вони відказали: Віруй в Господа Ісуса, і будеш спасений ти сам та твій дім. ³² І Слово Господнє звіщали йому та й усім, хто був у домі його. ³³ І сторож забрав їх того ж часу вночі, їхні рани обмив, і охристівав негайно він сам та його всі домашні. ³⁴ І він їх запровадив до дому свого, і поживу поставив, і радів із усім домом своїм, що ввірував у Бога.

³⁵ А коли настав день, то прислали начальники слуг поліційних, наказуючи: Відпусти тих людей! ³⁶ І сказав той в'язничний дозорець слова ці Павлові: що прислали начальники, щоб вас відпустити. Отож, вийдіть тепер та й з миром ідіть! ³⁷ А Павло відказав їм: Нас, римлян, незасуджених, різкими сітками прилюдно, і до в'язниці всадили, а тепер нас таємно виводять? Але ні! Хай вони самі прийдуть, та й виведуть нас! ³⁸ Ці ж слова поліційні слуги донесли начальникам. А ті налякалися, почувши, що римляни вони.

17 Розділ

³⁹ І прийшли, та їх перепросили, а вивівши, благали, щоб із міста пішли. ⁴⁰ І, вийшовши з в'язниці, прибули вони до Лідії, а з братами побачившись, потішили їх та й пішли.

¹ Як вони перейшли Амфіполь й Аполлонію, то прийшли до Солуна, де була синагога юдейська. ² І Павло, за звичаєм своїм, до них увійшов, і з ними змагався три суботи з Писання, ³ виказуючи та доводячи, що мусів Христос постраждати й воскреснути з мертвих, і що Христос Той Ісус, про Якого я вам проповідую. ⁴ І ввірували дехто з них і до Павла та до Сили пристали, безліч побожних із гелленів та немало з шляхетних жінок. ⁵ А невірні юдеї були запалилися заздрістю, і якихсь негідних людей назбирали на вулицях, учинили збівовисько та й бунтували те місто, а набігши на хату Ясонову, шукали апостолів, щоб до натовпу вивести їх. ⁶ А як їх не знайшли, потягли до начальників міста Ясона та декого з браттї, кричачи: Ті, що світ сколотили, і сюди ось вони поприходили! ⁷ А Ясон їх до себе прийняв. Вони всі проти наказів кесаря чинять, говорячи, ніби інший є цар Ісус... ⁸ І вони зворохобили народ та начальників міста, що слухали це. ⁹ Але, узявши поруку з Ясона та з інших, вони їх відпустили.

¹⁰ А брати відіслали негайно вночі Павла й Силу до Верії. І, прибувши вони, пішли в синагогу юдейську. ¹¹ Ці були шляхетніші за солуняни, і слова прийняли з повним запалом, і Писання досліджували день-у-день, чи так воно є. ¹² Тож багато із них тоді ввірували, і з почесних гелленських жінок та немало із мужів. ¹³ Як солунські ж юдеї довідалися, що Павло проповідує Боже Слово й у Верії, прибули вони, і там баламутили та бунтували народ. ¹⁴ Тоді браття негайно Павла відпустили, щоб до моря йшов; а Сила та Тимофій позоставилися там. ¹⁵ А ті, що Павла відпроваджували, провели його аж до Атен, а прийнявши наказу про Силу та Тимофія, що до нього вернулися акнайшвидше, відбули.

¹⁶ Як Павло ж їх чекав у Атені, у ньому кипів його дух, як бачив це місто, повне ідолів. ¹⁷ Тож він розмовляв у синагозі з юдеями та з богобійними, і на ринку щоденно зо стрічними. ¹⁸ А дехто з філософів епікуреїв та стоїків сперечалися з ним. Одні говорили: Що то хоче сказати оцей пустомов? А інші: Здається, він проповідник чужих богів, бо він їм звів Євангелію про Ісуса й воскресення. ¹⁹ І, взявши його, повели в ареопаг та й казали: Чи можемо знати, що то є ця наука нова, яку проповідуєш ти? ²⁰ Бо чудне щось вкладаєш до наших вух. Отже хочемо знати, що то значить має? ²¹ А всі атеняни та захожі чужинці нічим іншим радніші не займалися, як аби щось нове говорити чи слухати.

²² Тоді Павло став посередини ареопагу й промовив: Мужі атенські! Із усього я бачу, що ви дуже побожні. ²³ Бо, проходячи та оглядаючи святощі ваші, я знайшов також жертівника, що на ньому написано: Незнаному Богові. Ось Того, Кого навмання ви шануєте, Того я проповідую вам. ²⁴ Бог, що створив світ і все, що в ньому, бувши Господом неба й землі, проживає не в храмах, рукою збудованих, ²⁵ і Він не вимагає служіння рук людських, ніби в чомусь Він мав би потребу, бо Сам дає всім життя, і дихання, і все. ²⁶ І весь людський рід Він з одного створив, щоб замешкати всю поверхню землі, і призначив окреслені доби й границі замешкання їх, ²⁷ щоб Бога шукали вони, чи Його не відчують і не знайдуть, хоч Він недалеко від кожного з нас.

²⁸ Бо ми в Нім живемо, і рухаємось, і існуємо, як і деякі з ваших поетів казали: Навіть рід ми Його!

²⁹ Отож, бувши Божим тим родом, не повинні ми думати, що Божество подібне до золота, або срібла, чи до каменю, твору мистецтва чи людської вигадки. ³⁰ Не зважаючи ж Бог на часи невідомості, ось тепер усім людям наказує, щоб скрізь каюлися, ³¹ бо Він визначив день, коли хоче судити поправді весь світ через Мужа, що Його наперед Він поставив, і Він подав докази всім, із мертвих Його воскресивши.

³² Як почули ж вони про воскресення мертвих, то одні насміхалися стали, а інші казали: Про це будемо слухати тебе іншим разом... ³³ Так вийшов Павло з-поміж них. ³⁴ А деякі мужі пристали до нього й ввірували, серед них і Діонісій Ареопагіт, і жінка, Дамара ім'ям, та інші із ними.

Кожен ставиться до молитви по-різному. Але дійсний стан речей показує не те, як ми дивимось на цю річ, а те як на неї дивиться Бог. Якесь річ може бути для нас усім нашим життям, а для Бога — це пустота; і навпаки. То звідки ж нам знати як дивиться на молитву Бог? Однозначно, з Писання.

В Біблії є один розділ, в якому Мойсей стисло розповідає про значення і роль молитви у своєму житті. Це 9-й розділ Повторення Закону (Повт.9:13-29)

Хто зауважив, скільки разів Мойсею доводилося молитися?

Ситуація 1. Народ зробив собі ідола, розбестився і збочив з дороги (вірш 12). Бог, який дивиться на серце і бачить суть людини, сказав, що народ той жорстокосердий. Вже навіть вирок є над цими людьми — гнів Божий має скоро їх знищити. Але що робить Мойсей? «І вправ перед Господом, молився... сорок днів і сорок ночей, хліба не їв і води не пив» (вірш 18). Мойсей отримує відповідь, Бог вислухав молитву.

Ситуація 2. «І на Аарона вельми розгнівався Господь, і хотів погубити його. Але я молився того часу і за Аарона» (вірш 20)

Ситуація 3. Ізраїль знову проявив непокору. «І впавши перед Господом, благав я сорок днів і сорок ночей, в які я молився, бо Господь сказав, що хоче погубити вас. І молився я до Господа...» (вірш 25)

Ситуація 4. Вже коли Мойсей витесав собі нові таблиці і пішов на гору. «І пробув я на горі, як і за тих перших днів, сорок днів і сорок ночей. І послушав мене Господь і цього разу...» (Повт.10:10).

Хочу наголосити на деякі речі:

1. В більшості випадків ми не знаємо, що задумано в духовному світі відносно тої чи іншої людини. Тому наші молитви мають носити постійний характер. Мойсею Бог відкривав, що от народ має бути знищений — і тоді Мойсей, як ми кажемо, ставав у пролом. Ми не знаємо, що чекає нас в майбутньому — тому молитовна сторожа має бути постійно.
2. Нам так легко читати, як Бог відповідав на молитви Мойсея. Але кожного разу Мойсей, щоб вблагати

Господнє лице, платив велику ціну. Чи звернули ви увагу, як кожного разу, згадуючи про свої вирішальні молитви, він каже, що молився «сорок днів і сорок ночей», інколи всі ці дні він був у пості. То якщо Мойсей, законодавець Ізраїлю, з яким так близько був Господь, щоб отримати відповідь на молитву, молився сорок днів, то чому ми зупиняємося у своїх молитвах, якщо Господь дає відповідь не відразу? Треба платити ціну.

3. Бог хоче конкретних молитов. Перший випадок, коли Ізраїль зробив собі ідола. Ми бачимо, що Мойсей зробив дві окремі молитви — за народ, і окремо за Аарона. Не час зараз розглядати причини, чому за Аарона треба було звершити окремі молитви, але Бог захотів конкретної молитви.
4. Щоб досягти результату, крім молитви, треба ще певні вчинки робити. Перше ніж стати у сорокаденний піст і молитву, Мойсей руйнує ідола, якого створив народ. Бо якби ідол стояв і далі, то я думаю, що ті молитви мало що дали. Може і ти молишся за когось чи за себе, а ідол стоїть. Може ти сам приносиш у свій дім речі, які стають ідолами і віддаляють тебе чи твоєю сім'ю від Бога?

Мойсей змушений витесувати нові таблиці. Нелегко це праця, але її треба робити. Усунути ідола — це перший крок, другий крок — принести народу Закон, Слово від Бога. І аж після цього звершити молитву. Тоді вона буде ефективною.

t.me/genish_blogspot

Час для війни і час для миру, або спостереження за мотивами книги Екклесіаста

Закінчення. Початок на стор. 1

Спостереження третє: необхідно пам'ятати про існування двох перспектив події

А ще в книзі Екклесіаста багато про людину, але мало — про Бога. Є Бог, який закликає до відповіді, але немає Бога, який милує і дає благодать. Є заклик жити і веселитися на землі, але немає згадки про невидиму, але важливу винагороду — нагороду в Небесному Царстві.

Перспектива Екклесіаста — загалом, перспектива людини, яка не знає про вічне життя з Богом. Так, він пише про прагнення до вічності, яке Господь вклав у серця людей (Екклесіаст 3:11). Але навряд чи це точне знання про життя після фізичної смерті. Швидше тут ідеться про

відчуття того, що життя на землі — це ще не вся повнота життя.

Коли ми живемо, маючи перспективу в 70–80 років, нам хочеться їсти, пити і веселитися. Немає жодного сенсу ризикувати, адже ми можемо втратити такий дорогий час.

Загалом, Екклесіаст — це така трохі депресивна книга Біблії, що ілюструє, яким би було наше життя без Ісуса.

Але християни думають не так. Вони знають, що в нас є вічне майбутнє, і з цієї перспективи тимчасові страждання видаються не такими болісними і точно не остаточними. Можливо, тому стільки християн від початку війни служать сміливо і самовіддано, пам'ятаючи про скарб, що чекає на них на небі (Матвія 6:20).

Тому в труднощах нам важливо вмінати змінювати перспективу зі своєї на Божу. Тоді наші пріоритети змінюються, змінюється те, як і з ким ми проводимо час, куди вкладаємо гроші й наші сили, чого ми боїмося до повного заніміння, а чого — лише до тремтіння в колінах.

Тому нам, християнам, потрібно вчитися розрізняти часи і волю Божу в ці часи.

Замисліться:

1. Як багато ви молитесь Богові про те, що відбувається у вашому житті?
2. Чи боїтеся ви протистояти злу і несправедливості, які спостерігаєте?
3. У якій перспективі ви зараз живете: людській чи Божій?

Шлях до Бога

ЖУРНАЛ БЛАГОВІСНИК

2022 року прийшла в Україну війна, а з нею неупевненість та тривога за майбутнє. Ця війна коїть біду донині. За її час ми багато чого переосмислили, щось втратили цінність, а щось стали цінувати більше.

Зокрема дружане слово не втратило своєї цінності. У випусках журналу «Благовісник» воєнного періоду ми намагалися осмислити нинішню реальність, шукали відповіді на актуальні питання, разом із читачами ізнавали джерела сили, підбадьорення та натхнення в моменти втоми.

Звертаємося до читачів журналу, до тих, кому цікавий біблійний погляд на події сьогодення, із запрошенням бути з нами і 2024 року. Хто ще не знайомий із журналом, запрошуємо до розмови на сторінках видання. Потребуємо ваших молитов та підтримки нашого служіння.

Інформацію про підписку на журнал можна отримати на нашому сайті blag.org.ua, за телефоном 096 592 1737 або за електронною адресою blagovis@gmail.com.

З повагою редакція журналу «Благовісник»

Шановні брати та сестри! ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ

В матеріалах нашої газети ми надаємо інформацію про життя нашого братерства, повідомляємо останні новини, що стосуються життя християн та висвітлюємо цікаві матеріали різної християнської тематики, зміст яких веде читачів до пізнання Божої Правди.

Вартість підписки одного примірника становить 200 грн. на 2024 р. (при замовленні більше 10 примірників вартість підписки одного примірника 150 грн. за рік)

Рекомендуємо замовляти газети від 250 шт. Ціна однієї упаковки в такому випадку – 500 грн. (в упаковці 250 шт.). При замовленні більше 1000 шт. вартість однієї упаковки – 250 грн. Таким чином ваша помісна церква зможе ще й прийняти участь в євангелізації. Оплату можна здійснювати помісячно або наперед за рік.

Якщо ви не маєте можливості внести пожертвування, але у вас є бажання отримувати нашу газету, – просимо повідомити нас за телефоном: +38 (093) 724 82 25 (Viber) або +38 (068) 48 408 15 – Олександр. Ми з радістю постараємося вам допомогти, оскільки зацікавлені, щоб кожна людина зростала у пізнанні Духовних істин та отримувала практичні поради на нелегке повсякденне життя!

Чекаємо позитивної інформації! Наша адреса: м. Рівне вул. Гагаріна, 32-а, 33022.

Газета «За віру євангельську» виходить кожного місяця за рахунок добровільних пожертвувань.

Ваш внесок допоможе розповсюдженню Благості вістки серед тих, хто не знає Бога.

НЕ ПРОПУСТИТЬ МОЖЛИВІСТЬ СТАТИ СПІВЧАСНИКОМ БЛАГОВІСНИЦЬКОГО СЛУЖІННЯ!

Пожертвування можете надсилати на картку Приватбанку:

4149 4990 8304 1960 – Олександр

(в призначенні платежу прохання зазначити «на газету» та власні ініціали, після чого повідомте проплатіж за вказаними вище номерами)

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- с. Березне, вул. Київська, 22а
с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Володимирець, вул. Шевченка, 71;
с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
с. Бишляк, вул. 17 вересня;
с. Велихів, вул. Шевченка, 51;
с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
с. Ромейки, вул. Садова, 22;
с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
с. Чаква, вул. Центральна, 2А;
с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
с. Собідиці, вул. Центральна, 11А;
с. Половлі, вул. Л. Українки;
с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
с. Жовчині, вул. Нова;
с. Великі Цепцевичі, вул. Л. Українки, 71;
с. Острів, вул. В. Васковця;
с. Шоків, вул. Лісна, 14;
с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
с. Городець, вул. Садова, 1а;
с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
с. Більська Воля;
с. Діброва;
с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
с. Любахи, вул. Вишнева, 19;
с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Іллін, вул. Млинівська, 25;
с. Гоща, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
с. Бугрин, Б. Хмельницького, 19;
с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
с. Вітків, вул. Набережна, 9;
с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
с. Новостави, вул. Фестивальна, 1;
с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
с. Терентів, вул. Центральна;
с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
с. Подоляни, вул. Шевченка;
с. Дружне, вул. І. Франка, 80;

- с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
с. Тучин;
с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
с. Вовкошів;
с. Андрусіїв;
с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
с. Чудниця, вул. Перемоги, 44;
с. Синів, вул. Зелена, 15;
с. Колесники;
с. Воронів;
с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
с. Берестечко, вул. Надстирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
с. Рудка, вул. Садова, 9;
с. Княгинин, с. Ільбицьки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
с. Стовець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
с. Колпани, вул. 1 Травня, 37;
с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
с. Панталія;
с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
с. Підбрусиць, вул. Першотравнева, 7;
с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
с. Осова, вул. Незалежності-3;
с. Будимля, вул. Незалежності;
с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
с. Колки, вул. Центральна, 93;
с. Людинь, вул. Лісова, 8;
с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
с. Грицьки, вул. Івана Франка;
с. Підлісне, вул. Нова;
с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
с. Жадень, вул. Центральна, 176;
с. Милляч;
с. Бродець, вул. Набережна, 17;
с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;

- с. Заслужчя, вул. Л. Яцук, 17;
с. Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
с. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
с. Серники, вул. Партизанська, 40;
с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
с. Морочне, вул. Центральна, 121;
с. Кучке, вул. Березова;
с. Річиця, вул. Соборна, 28;
с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівськ;
с. Локниця, вул. Центральна, 195;
с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
с. Неньковичі, с. Привітківка;
с. Млинок, вул. Центральна, 68;
с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
с. Мізоч, вул. Липки, 7;
с. Гільча, вул. Чеська, 97;
м. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
с. Ступно, вул. Бокова, 2;
с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
с. Здобиця, вул. Мартинівка, 89 а;
с. Білашів;
с. Нова Мощаниця, вул. Ялисі, 2;
с. Бударж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
с. Невірків, с. Жорнівка;
с. Головниця, с. Крилів, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
с. Звездівка
с. Перетоки, вул. Соборна, 18
с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
с. Яполють, вул. Лісова, 2-а
с. Злазне, вул. Тиха, 17
с. Глажева
с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
с. Бичаль
с. Тростьянець, вул. Першотравнева, 35а
с. Корчин
с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
с. Дюкшин, вул. Ніла Хасевича, 16
с. Постійне, вул. Гайдюки, 38
с. Гута, вул. Бутейська, 25-А
с. Малий Стидин
с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
с. Млинів, вул. Пушкіна, 4;

- с. Смордва, вул. Острів, 7;
с. Підлозі, вул. Незалежності, 31;
с. Довгоші, вул. Ровенка, 3;
с. Острожець, вул. Тиха, 15;
с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
с. Ярославичі;
с. Угдці, вул. Центральна, 7;
с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
с. Малин, Радянська, 12 А;
с. Свиців, вул. Визволення;
с. Підбрусиць;
с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острог, пр. Садовий, 5;
с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
с. Могиляни, вул. Шевченка, 15
с. Оженин, вул. Кринична, 7
с. Українка, Заводська, 14
с. Сіяніці, вул. Ватутіна, 20
с. Зданьки, вул. Л. Українки, 2
с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
с. Вельбіно, вул. Гагаріна, 40-а
с. Почапки, вул. Молодіжна, 5-А
с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
с. Волосківці, вул. Буденного, 33
с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
с. Зарічне, с. Пляшева
с. Гаї-Ситенські, вул. Маржелова, 111
с. Боратин, вул. Набережна
с. Переятин, вул. Почаївська, 22
с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
с. Підзамче
с. Копані, вул. Зелена, 3
с. Теслув, вул. Шевченка, 3
с. Хотин, вул. Джерельна, 10
с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 – церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 – церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а – церква «Молодіжна»;
м. Рівне, вул. Корольова, 3 – церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Плужника, 3 – церква «Світанкова Зоря»
с.мт. Клевань, вул. Корольова, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
с. Корнин, вул. Польова, 2;
с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;

Дорогі читачі! Ви можете підтримати наше служіння, пожертвувавши будь-яку суму.

QR codes for PrivatBank and Monobank with payment details and URLs.

- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
с. Великий Житин, вул. Рівненська, 42-г;
с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;
с. Городище, вул. Рівненська, 72;
с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
с. Дерев'яне, вул. Е. Наумець, 54;
с. Новожуків (Іскра) вул. Л. Українки, 11-а;
с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
с. Зоря, вул. Орловського, 6;
с. Орків, вул. Центральна, 34;
с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
м. Рівне, проспект Миру, 7а – Церква «Добрий Самарянин»;
с. Макотерти, вул. Козацька, 38-а;
с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
с. Углище, вул. Річна, 20;
с. Шубків, с. Верхівськ, с. Гориньград-2 (місіонерські станції).

Сарненський р-н:

- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а – церква «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
м. Сарни, вул. Грушева, 3;
м. Сарни, вул. Смолича, 1 – церква «Божого Спасіння»
с. Тинне, вул. Прислчанська, 25;
с. Чермерне, вул. Молодіжна, 2;
с. Вирі, вул. Шевченка;
с. Цепцевичі, пров. Замковий, 2;
с. Тріскіні, вул. Молодіжна, 23;
с. Чабель, вул. Ювілейна, 8;
с. Висове, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Карпилівка, Радянська, 129-а;
с. Бутейки, вул. Зелена, 10-а;
с. В. Вербче, вул. Вишнева, 41;
с. М. Вербче, вул. Центральна, 75;
с. Вирка, с. Кричильськ, с. Ремчиці;
с. Волоша, вул. Центральна, 30-А;
с. Гранітне, вул. Лісова, 2-б;
с. Довге, вул. Центральна, 94-А;
с. Корост, вул. Центральна;
с. Клевіс, вул. Зелена, 33;
с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
с. Поляна, вул. Лугова, 5;
с. Рудня-Карпилівська, вул. Кузнєцова, 33;
с.мт. Степань, вул. Прибережна, 26;
с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
с. Тутовичі, вул. Підлісна, 21-А;
с. Федорівка, вул. Мичуріна, 25;
с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
с. Кам'яне-Случанське
с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
с. Кузьмівка, с. Любиковичі (місіонерські станції).
с. Лючча, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
с. Ремчиці, вул. Шкільна 42